

[Indenrigsministeren.]

medføre som Kriselovgivning betragtet vil være uhyre ringe for den største Del af det arbejdende Landbrug.

Man bruger endvidere saadanne Udtryk som, at jeg ikke vil være med til en mere retfærdig Beskatning paa fast Ejendom. Det er jo det, alle mine Bestræbelser gaar ud paa. Jeg har appelleret til det høje Lands-ting i Fjor om at være med til at ophæve den uhyre Ulighed i Beskatningen af fast Ejendom, som findes under den nuværende Beskatningsordning. Der kan overhovedet ikke føres noget Forsvar for, at man i visse Kommuner er nede paa 3—5 pro mille i Grundskyld, medens man i andre er oppe paa omtrent 30 pro mille. Det er et Forhold, som jeg Gang paa Gang gennem mange Aar har været med til at arbejde paa at ændre, men som jeg ikke hidtil har mødt stor Interesse for i Landstinget. Jeg erkender, at dette, at man efterhaanden i hvert Fald fra Venstrepartiets — jeg forstaar ogsaa fra det konservative Folkepartis — Side er sagligt enig i, at visse Udgifter under den sociale Lovgivning skal overføres til Staten, vil være medvirkende i saa Henseende.

Jeg skal ikke blande mig i den Debat, der har været ført angaaende Motorskatten, men jeg vil dog sige til den ærede sidste Taler, at det er jo ikke saadan, at Pengene falder ned fra Himmelen. Jeg ved ikke bedre end, at de bl. a. skulde tilvejebringes ved en 3 Ø.s Forhøjelse af Benzinafgiften. (*Stensballe*: Nej!). Ikke det? (*Stensballe*: En Del af dem). Naa, en Del af dem. Det er jo Penge, som der ogsaa er nogen, der skal betale ude i Landdistrikterne, baade Landbruget og de, der skal forsyne Landbruget med Varer. Men i øvrigt vil jeg med Hensyn til hele dette Forhold gerne advare imod, at man om de Vejarbejder, som Vejmillionerne anvendes til, saa meget bruger det Udtryk, som jeg ogsaa hørte den ærede sidste Taler anvende: Luksusvejarbejder. Jeg vil nemlig mene, at selv om der kan forekomme Tilfælde, hvor man kan diskutere, om man nu i denne Tid skal rette et Vejsving ud eller ikke, er største Delen af de Arbejder, her er Tale om, uhyre produktive. Jeg peger f. Eks. paa de store Vejarbejder fra Herning til Skive, som nu endelig synes at skulle blive gennemført. Jeg kan forsikre, at det er ikke Luksusvejarbejder. Jeg kan forsikre, at det, der anvendes paa denne Vej, er i allerhøjeste Grad produktivt Arbejde, og det Landbrug, der ligger i det jernbanetomme Rum derovre, vil have den allerstørste Nytte deraf. De, der eventuelt vil være med

til at standse Arbejder af den Art, maa ikke benytte saadanne Udtryk som, at det er Luksusvejarbejder, man her opsætter.

Der er det ejendommelige ved det, at naar Venstres Ordfører taler, bruger han somme Tider Udtryk, der paa en Maade er en Argumentation for min Stilling i denne Sag. Det ærede Medlem har saaledes flere Gange brugt det Udtryk, at i en Tid som denne kan man ikke opretholde saadanne Skatter. Ja, det er jo netop en Argumentation for en midlertidig Lovgivning paa dette Omraade: i en Tid som denne kan man ikke opretholde saadanne Skatter. Det har Regeringen erkendt og har derfor i en saadan Tid været med til helt at ophæve Skatterne for Tusinder og atter Tusinder af Landbrugere, ikke blot Ejendomsskatterne, men ogsaa personlige Skatter. Derfor arbejder Regeringen og Landbokommissionen med hele det Spørgsmaal i den kommende Tid. Men det kan ikke være en Argumentation for en Ejendomsskatte-lovgivning, der tager et Sigte som de foreliggende Forslag, en Lovgivning, der ophæver Ejendomsskatter til saadant noget som 12 Millioner for helt andre Erhverv end Landbruget, deriblandt nogle af de bedst stillede Borgere her i Landet, og tillige ophæver de $\frac{2}{3}$ af Ejendomsskatterne paa Landet ud i al Fremtid uden Hensyn til, hvordan Tiderne og Konjunkturerne bliver.

Jeg har saa blot til sidst en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne.

Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, under hvilken jeg næsten syntes, der kom et helt snedigt Udtryk frem i det ærede Medlems Ansigt; det ærede Medlem sagde: Ja, det vilde være rart, om vi nu vilde komme og fortælle Regeringen, hvor den skulde tage Skatterne! Nej, det holder vi for os selv, man skal ikke overlise os. Regeringen skal ikke faa os til at pege paa, hvor der skal skaffes Dækning for den mindre Skattebyrde! Se, kunde det ærede Medlem og jeg nu ikke blive enige om, at i det politiske Liv bør der være en vis rimelig Fordeling af Ansvar? Kunde vi ikke blive enige om, at Regeringen har *sit* Ansvar, og Oppositionen har *sit*? Naar Oppositionen fremsætter Forslag, er det Oppositionen, der har Ansvar for *dem* — naar Oppositionen fremsætter Forslag om en Skatenedgang paa 37 Mill. Kr., er det Oppositionen, der skal svare paa, hvor den ønsker, at disse 37 Mill. Kr. fremtidig skal tages. Og hvis det er Regeringen, der fremsætter Forslag af den ene eller den anden Art, er det Regeringen, der har An-